

МАРКО ГАНЧЕВ
БАСНОПИСЕЦ И ЖИВОТНИ

chitanka.info

Животните в гората, дете
все тъй я карат общо взето:
едно животно другото напада,
едно животно другото изяда,
и те веднъж
изпитали досада.
Ех, рекли си, животът е борба,
но в него има нужда
и от веселба.
И тъй като и слон и мравоед,
и хищници, и тревопасни,
дочули за един поет,
че пишел много смешни басни,
поканили го да ги почете:
да дойде и им почете.
И баснописецът —
писателски акъл —
се съгласил и отишъл.
На басните му смели и умели
животните до сълзи се посмели.
Лъвът се смял на басни за осела,
оселът пък на зая — че е плах,
а охлювите — на орела,
орелът пък — на тях.
Изобищо, пукнали от смях.
Ех, пукнали, но не съвсем.
Щом свършил баснописецът,
вместо подем
настанала зловеща тишина.
Далече някъде
изгрухала свиня.
Лъвът изхъркал: — М-да!
Повторил папагалът: — Мда, мда, мда.
Разбира се,
това вещаело беда.

Зад близката могилка тигъра
приклепнал с хищната си фигура.
Вълкът затракал зъби,
а знае се,
че не закусва с гъби.
Раздвижили се:
лиса,
рису,
смока,
даже и слепока.
Преминал сякаш през гората ток
и всичко се приготвило
за скок.
Попитал ги поета
със думички почти безгласни
(понеже стискал в зъби
душицата си клета):
— Защо? Нима са лоши
моите басни?
Отвърнал славеят от бора:
— Ох, басните ти са добри,
но ги чети пред хора.

1966

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.